

Sygn. akt IV U 522/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Marek Przysucha

Protokolant starszy sekretarz sądowy Małgorzata Kłosowicz

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2017 r. w Częstochowie

sprawy A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 14 lutego 2017 r. Nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu A. M. prawo do emerytury poczynając od 4 lutego 2017 roku;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz ubezpieczonego A. M. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IVU 522/17

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 14 lutego 2017 roku (...) Oddział w S. po rozpoznaniu wniosku z dnia 16 stycznia 2017 roku odmówił A. M. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu wskazano, iż w dniu wejście w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999r. ubezpieczony nie udowodnił wymaganego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszącego co najmniej 15 lat.

Wskazano, iż do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach nie zaliczono następującego okresu:

Od 25.07.1996 r. do 31.12.1998r. na stanowisku operator betoniarni z (...) S.A. w Z. ponieważ wykazane stanowisku jw. Na świadectwie pracy z dnia 26 maja 2016 roku nie mieści się pod wskazanym wykazem A dział V poz. 3 Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa (...) z dnia 1.08.1983 r. (zajmowane stanowisku niezgodne ze stanowiskiem powołanym z zarządzenia).

Ubezpieczony odwołał się od w/w decyzji do Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury.

Ubezpieczony wskazał, iż od 16 lipca 1978 r. do 30 kwietnia 1987 r. wykonywał pracę zbrojarza w (...) Przedsiębiorstwie (...) (wcześniej Kombinat (...)). Ubezpieczony pracę tą wykonywał po ukończeniu w dniu 30 kwietnia 1978 roku kursu zbrojarza. Część z umów o pracę zawieranych z ubezpieczonym zawierało również nazewnictwo stanowiska pracy „ślusarz zbrojarz” zaś prace ślusarza ubezpieczony wykonywał do chwili ukończenia kursu zbrojarza i złożenia egzaminu, zaś po ukończeniu kursu zbrojarza wykonywał jedynie czynności zbrojarza. Na stanowisku ślusarza ubezpieczony był zatrudniony u poprzedniego pracodawcy i na takim stanowisku zaczął prace w Kombinacie (...) Ubezpieczony od 16 lipca 1978 r. do 30 kwietnia 1987 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę zbrojarza. Od października 1980 r. ubezpieczonemu powierzono obowiązki brygadzysty w brygadzie zbrojarzy. Praca zbrojarza polegała na wykonywaniu zbrojenia prętów stalowych od przekroju 4 do 22 mm. Ubezpieczony wykonywał zbrojenia w szczególnych ław fundamentowych, szybów kominowych, konstrukcyjnych płyt betonowych.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony w dniu 16 stycznia 2017 roku złożył wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z uwzględnieniem pracy w szczególnych warunkach.

Do ogólnego stażu pracy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku Oddział zaliczył 25 lat, 5 miesięcy i 17 dni.

Ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił 5 lat, 5 miesięcy i 17 dni okresów pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczonemu przysługuje emerytura jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

- mężczyzna osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego,
- rozwiązał stosunek pracy, w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem,
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 1 stycznia 1999 roku osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Ubezpieczony w okresie od 16 lipca 1978 roku do 30 kwietnia 1987 roku wykonywał pracę zbrojarza w (...) Przedsiębiorstwie (...). W okresie od 25 lipca 1996 roku do 31 grudnia 1998 roku ubezpieczony wykonywał pracę operatora betoniarni. Praca była świadczona w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: wyjaśnienia ubezpieczonego k. 53, zeznania świadków J. G., K. Ł., B. C., L. D. k. 52- 53 akt).

Wykonywana przez ubezpieczonego praca w okresie od 7 kwietnia 1978 r. do 31 sierpnia 1993 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) stanowiła pracę w szczególnych warunkach określoną w wydziale A dział V poz. 4 (prace zbrojarskie) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Wspólnie z ubezpieczonym prace w (...) Przedsiębiorstwie (...) wykonywali świadkowie J. G. (2), S. W., K. Ł. (2).

Ubezpieczony od 25 lipca 1996 r. do 31 marca 2014 r. pracował (...) S. A. z siedzibą w F.. Z dniem 1 marca 2000 r. nastąpiło przejście przez (...) Sp. z o.o. pracowników z Przedsiębiorstwa (...)A. W.. W okresie zatrudnienia w (...) S. A. ubezpieczony pracował jako operator betoniarni. Praca ubezpieczonego polegała na obsłudze betoniarni S.. Uprawnienia do obsługi betoniarni ubezpieczony nabył w 1983 r. i wykorzystał je w pracy w tym samym charakterze u

poprzedniego pracodawcy – Przedsiębiorstwie (...) S. A. w G.. Prace te ubezpieczony wykonywał przy dużym zapyleniu pyłem cementem i popiołami stosowanymi do produkcji cementu. Ubezpieczony pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wykonywana przez ubezpieczonego praca w okresie od 25 lipca 1996 roku do 31 grudnia 1998 roku w (...) S. A. stanowiła pracę w szczególnych warunkach określoną w wydziale A dział V poz. 15 (prace przy produkcji betonu kruszynowego) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Wspólnie z ubezpieczonym pracą w (...) S. A. wykonywali L. D., B. C. (2).

Sąd dał wiarę tym zeznaniom, albowiem są one zgodne co do istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności, wzajemnie się uzupełniają, są logiczne oraz spójne. Noszą walor pełnego obiektywizmu – zeznają osoby obce w stosunku do ubezpieczonego, które nie są zainteresowane rozstrzygnięciem sporu.

Sąd Okręgowy podzielił pogląd Sądu Najwyższego, iż okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43) mogą być ustalane w postępowaniu odwoławczym także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy. (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r. III UZP 6/84)

Stanowisko zajmowane przez ubezpieczonego w związku z wykonywanymi przez niego czynnościami zostało ujęte w wykazie stanowisk Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r., nr 8, poz. 43 ze zm.) – (...), dział V - Prace różne zbrojarskie i betoniarskie – pozycja 4.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., nr 153, poz. 1227) dalej zwaną ustawą: ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. (ust. 1)

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.(ust. 2)

Art. 27 ustawy stanowi, iż ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1)osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn,
- 2)mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Natomiast zgodnie art. 32. ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu

uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. (ust 2 art. 32 ustawy)

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wyżej wskazany wiek emerytalny określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z póź. zm.) - art. 32 ust 2 i 4 ustawy, dalej zwanym rozporządzeniem.

Zgodnie z treścią § 1 ust. 1 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4 -15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy (§ 2 ust. 1 rozporządzenia). Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2 rozporządzenia). Za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. (§ 3 rozporządzenia).

Na podstawie § 4 ust. 1 rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W sprawie spornym był okres zatrudnienia ubezpieczonego w szczególnych warunkach. Pozostałe warunki niezbędne do przyznania emerytury ubezpieczony bezspornie spełnił.

W ocenie Sądu na podstawie przeprowadzonych dowodów należy uznać, iż ubezpieczony w spornym okresie pracował w warunkach szczególnych, wykonując prace zbrojarza i betoniarza.

Mając na uwadze, że prace jakie wykonywał ubezpieczony są zaliczane do prac w szczególnych warunkach - zgodnie z przytoczonym powyższym wykazem, łączny okres pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych wynosi ponad 15 lat. Ubezpieczony udowodnił też ponad 25-letnie zatrudnienie ogółem oraz ukończył 60 rok życia.

Emeryturę przyznano od dnia (...) roku tj. od osiągnięcia przez ubezpieczonego 60 roku życia.

Orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.